

Unitatea 2 - Dimensiunile ICC

Durata recomandată: 7 ore

Descriere: În această unitate sunt introduse dimensiunile ICC: dimensiunea cognitivă, dimensiunea afectivă și dimensiunea comportamentală. Această unitate nu numai că descrie aceste dimensiuni în detaliu, ci oferă, de asemenea, oportunități educatorilor și cursanților de a le compara și contrasta cu elementele ICC descrise în unitatea anterioară.

Metode: Pentru fiecare subiect, se recomandă utilizarea unei varietăți de metode și instrumente. Pentru început, o activitate de încălzire este concepută pentru a stabili contextul subiectului (citat sau întrebare de discuție) și/sau pentru a testa cunoștințele anterioare ale cursanților cu privire la subiectul respectiv. După aceea, conținutul principal al subiectului este prezentat folosind text/paragrafe de citire, diagrame și ilustrații. Întrebările de înțelegere și „Gândește și discută” sunt recomandate în timpul unor părți ale conținutului principal și după acesta. Urmează reflecția sub formă de întrebări de discuție. În cele din urmă, fiecare subiect se încheie cu referințe, link-uri recomandate către materiale suplimentare, resurse și videoclipuri care ar putea fi utilizate în funcție de nevoile educatorilor de adulți. Resursele oferite sunt doar o recomandare. Educatorii adulților sunt încurajați să completeze acest material cu propriile resurse și surse suplimentare de informații.

La sfârșitul unității, cursanții pot completa un formular de autoevaluare pentru a reflecta asupra progresului lor și asupra înțelegerii materialului unității.

Dimensiunea cognitivă a ICC

▣ Activitate de încălzire

Priviți aceste citate despre cunoaștere și gândiți-vă la ce înseamnă ele. Sunteți de acord cu vreunul dintre ei?

“Cunoașterea îl modifică pe cunoscător astfel încât să-l adapteze armonios la cunoștințele dobândite.” – Ludwik Fleck

“Emoțiile nu sunt instrumente de cunoaștere. Nu vă spun nimic despre natura realității.” – Ayn Rand

▣ Învăța

Dimensiunile ICC

În Unitatea 1, am definit competența de comunicare interculturală ca având trei atribute: cunoștințe, abilități și atitudini. Conform lui Chen și Starosta (1999), definiția „competenței de comunicare interculturală” este „abilitatea de a executa în mod eficient și adecvat comportamente de comunicare care negociază reciproc identitatea sau identitățile culturale ale celuilalt într-un mediu cultural divers”. Ele enumeră **trei componente cheie** ale competenței de comunicare interculturală: **sensibilitatea interculturală** (procesul afectiv), **conștientizarea interculturală** (procesul cognitiv) și **priceperea interculturală** (procesul comportamental),

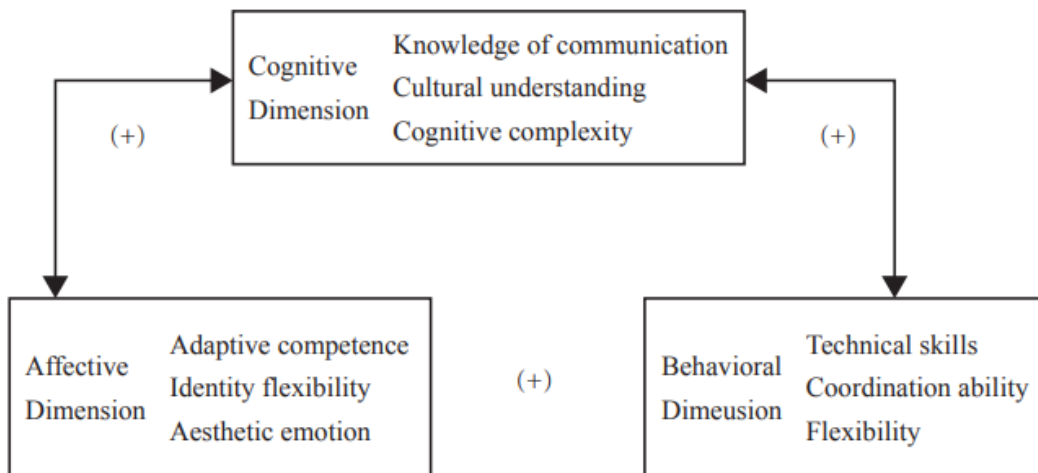
definite ca abilități verbale și nonverbale necesare pentru a acționa eficient în interacțiunile interculturale. Kim și Ruben (1992) susțin un concept de „transformare interculturală” pe care o definesc drept „procesul de schimbare a indivizilor dincolo de limitele **cognitive, afective** și **comportamentale** ale culturii lor originale”.

Referințe cu mai multe informații:

- [Crossing the Cultural Boundaries: Developing Intercultural Competence of Prospective Teachers of English \(ijsrp.org\)](http://ijsrp.org)
- Chen, G.M., & Starosta, W.J. (1999). [A review of the concept of intercultural awareness. Human Communication](#), 2, 27-54.

Cadrul de competențe comunicative interculturale al lui Kim

Tânăra Yun Kim, un expert în comunicare interculturală, a introdus un nou cadru teoretic al competențelor comunicative interculturale care încorporează descoperiri din antropologie, psihologie socială, lingvistică și sociologie. Conform cadrului ei, competența comunicativă interculturală este compusă din trei dimensiuni: dimensiunea cognitivă, dimensiunea afectivă și dimensiunea comportamentală sau performativă..

Sursa: <https://core.ac.uk/download/pdf/236298619.pdf>

Gândește și discută:

Cum este acest cadru diferit de atributele ICC definite anterior de cunoștințe, abilități și atitudini?

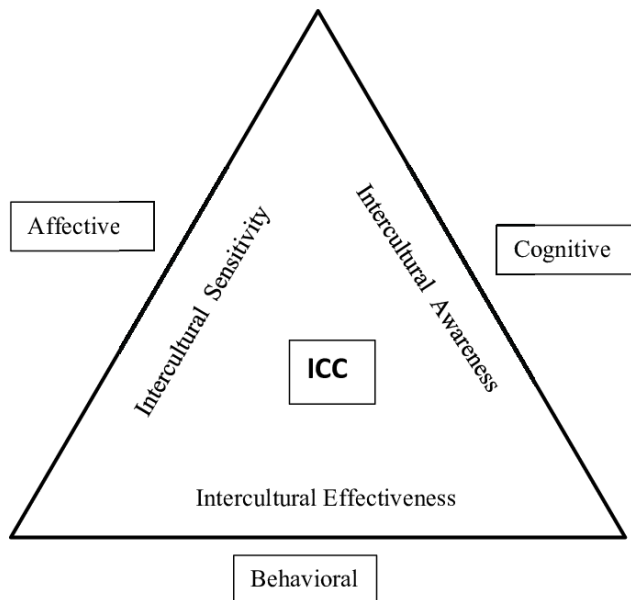
Ce este dimensiunea cognitivă?

Dimensiunea cognitivă din cadrul ICC al lui Kim este dimensiunea cunoașterii ICC, care include cunoașterea culturii și a limbii țintă. Cunoașterea limbii implică nu numai lingvistică-fonetice, sintaxă și vocabular, ci și utilizarea pragmatică de zi cu zi a limbii. Cunoașterea limbii are o componentă lingvistică (forme gramaticale), o componentă

sociolingvistică (stil adecvat diferitelor situații) și o componentă pragmatică (reguli pragmatice). Cunoașterea culturii include familiarizarea și înțelegerea fundalului istoric al culturii țintă, obiceiurile, credințele și valorile acesteia.

Dimensiunea cognitivă a ICC se referă la conștientizarea interculturală sau la înțelegerea convențiilor culturale ale altei persoane. Este o metodă de a învăța despre modul de gândire al unei alte culturi bazat pe idealurile și valorile lor (Chen, 2014). Cunoașterea culturală, conștientizarea culturală critică, integrarea culturală și perspectiva interculturală sunt patru abilități cognitive de bază pentru ICC care ajută la stimularea interculturalității în interacțiunea interculturală.

Cunoașterea culturală include cunoașterea culturii proprii și a celorlalți. Cunoașterea propriei culturi ajută la dezvoltarea unui context din care ne putem vedea comportamentul și să ne angajăm în conversație cu ceilalți. ICC se bazează pe propria noastră experiență culturală pentru a obține o mai bună înțelegere a altor culturi. Limba, valorile și practicile și istoria culturii celuilalt sunt toate aspecte importante ale acestui proces de învățare culturală. Cunoașterea valorilor și obiceiurilor culturale ne permite să înțelegem tendințele omologilor noștri, modul de acțiune preferat în mod colectiv și scopurile urmărite în general; competența lingvistică ne oferă mijloacele vitale de a ne angaja cu ceilalți pentru crearea de relații interpersonale; dobândirea de cunoștințe istorice despre alte culturi este importantă pentru dezvoltarea interculturalității (Fantini, 1995). Toate împreună, ne permit să descifrăm informațiile bogate și subtile ascunse în simbolurile culturale în timp și spațiu și promovează înțelegerea reciprocă prin interacțiune profundă și dezvoltarea unei relații. Merită subliniat faptul că cunoștințele culturale sunt de obicei relaționale și ar trebui dobândite din surse multiple pentru a ne asigura că putem reduce prezentările etnocentrice.

Sursa: https://www.researchgate.net/figure/A-model-of-intercultural-communication-competence_fig1_339321316

Gândește și discută:

Ați spune că dimensiunea cognitivă a ICC este cel mai ușor de stăpânit? De ce nu?

Conștientizarea culturală critică implică posibilitatea de a reflecta asupra culturii proprii și a celorlalți, ne împiedică să acceptăm diferențele culturale fără a respinge aspectele negative și ne permite să fim mai imaginativi în interacțiunile noastre. Ca urmare, conștientizarea culturală critică joacă un rol important în dezvoltarea unei relații interculturale sănătoase prin deschiderea unor opțiuni mai atractive în spațiul intercultural pentru a stimula adaptarea reciprocă și transformarea interculturală a părților care interacționează.

Integrarea culturală este rezultatul cunoștințelor partajate create de procesul de învățare bidirecțională și de critica reciprocă între cei doi interacționați. Le permite să se relaționeze cu oameni din alte culturi și să își păstreze propria integritate culturală în același timp. În acest fel, oamenii pot avea acces atât la propriile perspective, cât și la cele ale altora (Berry, 2005).

Referințe cu mai multe informații:

- [HUANG Yunlong \(2014\). Cross-Cultural Communication, 10\(1\), 97-101](#)
- Kim, Y. Y. (2001). [Becoming intercultural: An integrative theory of communication and cross-cultural adaptation](#). SAGE Publications, Inc.
- Fantini, A. E. (1995). Language, culture and world view: Exploring the nexus. *International Journal of Intercultural Relations*, 19, 143-153.
- Berry, J. W. (2005). [Acculturation: Living successfully in two cultures](#). *International Journal of Intercultural Relations*, 29(6), 697–712.

▣ Răspunde la întrebări

1. Care sunt asemănările și diferențele dintre dimensiunea cognitivă a cadrului ICC al lui Kim și elementul de cunoștințe ICC al lui Deardorff?
2. Cum ați descrie dimensiunea cognitivă a ICC?

▣ Reflectează

- Cât de importantă este dimensiunea cognitivă în dobândirea ICC? Care ar fi consecința ca cineva să nu se concentreze pe această dimensiune?

▣ Află mai multe

Link-uri către toate sursele menționate și materiale suplimentare:

- [Crossing the Cultural Boundaries: Developing Intercultural Competence of Prospective Teachers of English \(ijsrp.org\)](#)
- Chen, G.M., & Starosta, W.J. (1999). [A review of the concept of intercultural awareness](#). *Human Communication*, 2, 27-54.
- [HUANG Yunlong \(2014\). Cross-Cultural Communication, 10\(1\), 97-101](#)
- Kim, Y. Y. (2001). [Becoming intercultural: An integrative theory of communication and cross-cultural adaptation](#). SAGE Publications, Inc.
- Fantini, A. E. (1995). Language, culture and world view: Exploring the nexus. *International Journal of Intercultural Relations*, 19, 143-153.
- Berry, J. W. (2005). [Acculturation: Living successfully in two cultures](#). *International Journal of Intercultural Relations*, 29(6), 697–712.

Dimensiunea afectivă a ICC

▣ Activitate de încălzire

Priviți aceste citate despre empatie și gândiți-vă la ce înseamnă ele. Sunteți de acord cu vreunul dintre ei?

“Empatia înseamnă a vedea cu ochii altuia, a asculta cu urechile altuia și a simți cu inima altuia.” – Alfred Adler

“Bunul mai mare este atins nu numai spunându-le oamenilor ceea ce trebuie să știe, ci și umplându-i cu un sentiment de empatie și iubire.” – Abigail Disney

▣ Învăța

Dimensiunea afectivă a cadrului ICC al lui Kim

Potrivit lui Kim (2001), dimensiunea afectivă a cadrului ei se referă la motivația și atitudinea comunicării interculturale și arată, de asemenea, disponibilitatea de a primi provocările interculturale. Competența afectivă promovează adaptarea interculturală prin crearea unei capacități motivaționale și emoționale de a face față diferitelor provocări ale interacțiunilor interculturale. Este legat de modul în care comunicatorii își gestionează sentimentele pentru a ușura comunicarea interculturală. Dimensiunea afectivă include competența adaptativă, flexibilitatea identitară și emoția estetică. Capacitatea de empatie este capacitatea persoanei de a gândi aceleași gânduri și de a simți aceleași sentimente ca cineva dintr-o altă cultură. Emoția estetică, totuși, este mai profundă decât capacitatea de empatie.

Ce este dimensiunea afectivă?

Dimensiunea afectivă are de-a face cu aspectul emoțional al ICC. Este forța motrice care îi motivează pe oameni să dobândească cunoștințe și abilități în căutarea unei relații armonioase cu omologii lor interculturali (Chen, 2005). Pentru a atinge armonia interculturală, sunt necesare patru componente afective: **deschidere la minte, concept de sine relațional, empatie activă și apreciere reciprocă.**

Capacitatea de a relaționa cu ceilalți necesită o atitudine deschisă față de diferențele culturale. Oamenii care sunt deschiși la minte sunt dispuși să învețe noi perspective, au o înțelegere largă a lumii, îmbrățișează diversitatea realității și sunt dispuși să lărgescă spectrul de idei acceptabile. Ele au potențialul de a transcende egocentrismul și etnocentrismul, permițând crearea unui spațiu de interculturalitate pentru interacțiuni armonioase cu oameni din alte culturi (Hermans, 2001).

Oamenii își reformulează conceptul de sine pentru a crea o identitate mai incluzivă, conform lui Brewer (1991). Pe măsură ce trec granița personală pentru a stabili relații cu ceilalți culturali, ei își reformulează conceptul de sine pentru a construi o identitate mai incluzivă. În mod similar, pe măsură ce oamenii trec decalajul cultural pentru a interacționa cu ceilalți culturali, conceptul lor de sine este redefinit, rezultând o identitate mai acceptabilă. Potrivit cercetărilor, oamenii care au un concept de sine relațional cred că grija reciprocă și interacțiunea reciprocă sunt

cheile supraviețuirii umane și creșterii ICC, punându-i într-un loc mai bun pentru a face autoajustări, a îmbunătăți înțelegerea reciprocă și a atinge armonia interculturală.

Oamenii competenți din punct de vedere intercultural trebuie să dezvolte empatia pentru a produce un sens comun și pentru a stimula înțelegerea reciprocă, așa cum este dictat de interculturalitate. Empatia, ca dimensiune afectivă a competenței interculturale, a fost mult timp recunoscută ca o componentă cheie a sensibilității interculturale (Chen & Starosta, 2000). Este o modalitate de a ne pune în locul altei persoane, în care gândim aceleași gânduri și trăim aceleași emoții ca și cealaltă persoană. Persoanele empatică nu sunt la fel de egoiste și demonstrează mai multă preocupare pentru ceilalți. Ei pot cultiva o emoție sau un sentiment pozitiv care îi motivează să înțeleagă, să ia în considerare, să aprecieze și chiar să îmbrățișeze diferențele culturale într-un sens intercultural.

În cele din urmă, oamenii trebuie să continue să promoveze aprecierea reciprocă pentru a dezvolta o relație interculturală armonioasă. Omologul intercultural trebuie să înțeleagă valoarea complementarității și a corelativității dintre cele două grupuri, să dea dovadă de apreciere reciprocă. Esența complementarității și a corelativității se reflectează în tratarea reciprocă ca pe un însoțitor respectabil, dispuși să descopere comoara și frumusețea altor culturi și bucurându-se de procesul interactiv cu omologii. Oamenii pot valida din punct de vedere emoțional identitățile culturale ale ambelor părți doar prin cultivarea aprecierii reciproce, care înlătură prejudecățile selective față de celălalt grup, rezultând într-un mediu prietenos în care oamenii diverși din punct de vedere cultural au mai multe oportunități de a învăța unii de la alții și de a se împuternici pentru a atinge armonia interculturală.

Referințe cu mai multe informații:

- [HUANG Yunlong \(2014\). *Cross-Cultural Communication*, 10\(1\), 97-101](#)
- [Kim, Y. Y. \(2001\). *Becoming intercultural: An integrative theory of communication and cross-cultural adaptation*. SAGE Publications, Inc.](#)
- [Chen, G. M. \(2005\). *A model of global communication competence*. *China Media Research*, 1, 3-11.](#)
- [Hermans, H. J. M. \(2001\). *The dialogical self: Toward a theory of personal and cultural positioning*. *Culture & Psychology*, 7, 243-281.](#)
- [Brewer, M. \(1991\). *The social self: On being the same and different at the same time*. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 17, 475-482.](#)
- [Chen, G.M., & Starosta, W.J. \(1999\). *A review of the concept of intercultural awareness*. *Human Communication*, 2, 27-54.](#)

▣ Răspundeți la întrebări

1. Care sunt asemănările și diferențele dintre dimensiunea afectivă a cadrului ICC al lui Kim și elementul de atitudine ICC al lui Deardorff?
2. Cum ați descrie dimensiunea afectivă a ICC?

▣ Reflectează

- Cât de importantă este dimensiunea afectivă în dobândirea ICC? Care ar fi consecința ca cineva să nu se concentreze pe această dimensiune?
- Ai experimentat schimbarea conceptului tău de sine în procesul de dezvoltare a abilităților tale ICC?

▣ Află mai multe

Link-uri către toate sursele menționate și materiale suplimentare:

- [HUANG Yunlong \(2014\). Cross-Cultural Communication, 10\(1\), 97-101](#)
- [Kim, Y. Y. \(2001\). *Becoming intercultural: An integrative theory of communication and cross-cultural adaptation*. SAGE Publications, Inc.](#)
- [Hermans, H. J. M. \(2001\). *The dialogical self: Toward a theory of personal and cultural positioning*. Culture & Psychology, 7, 243-281.](#)
- [Brewer, M. \(1991\). *The social self: On being the same and different at the same time*. Personality and Social Psychology Bulletin, 17, 475-482.](#)
- [Chen, G.M., & Starosta, W.J. \(1999\). *A review of the concept of intercultural awareness*. Human Communication, 2, 27-54.](#)

Video:

- [Principles for Success “Be Radically Open-Minded” | Episode 7 - YouTube](#)
- [Are You Open Minded? Three Ways to Break Thinking Patterns | Paul Sloane | TEDxUniversityofBrighton - YouTube](#)

Dimensiunea comportamentală a ICC

▣ Activitate de încălzire

Priviți aceste citate diferite despre comportament și practică și gândiți-vă la ce înseamnă ele. Sunteți de acord cu vreunul dintre ei?

“Prin practică, ușor și treptat, ne putem colecta și învăța cum să fim mai deplin cu ceea ce facem.” – Jack Kornfield

“Cunoașterea nu are valoare decât dacă le puneți în practică.” – Anton Chekhov

▣ Învăță

Dimensiunea comportamentală a cadrului ICC al lui Kim

După cum am văzut în subiectul anterior despre componenta de cunoaștere a ICC, Kim a creat un cadru ICC care seamănă cu cel al lui Deardorff. În cadru, componenta abilităților corespunde oarecum cu dimensiunea comportamentală a lui Kim.

Potrivit lui Kim (2001), dimensiunea comportamentală este strâns legată de dimensiunile cognitive și afective. După cum am văzut în subiectul anterior despre componenta de cunoaștere a ICC, Kim a creat un cadru ICC care seamănă cu cel al lui Deardorff. În cadru, componentele abilităților corespund oarecum cu dimensiunea comportamentală a lui Kim la acțiunea comunicării interculturale, inclusiv abilitățile de a fi plin de resurse și flexibilitate în realizarea a ceea ce este capabil în dimensiunile cognitive și afective. Competența

comportamentală a cuiva se bazează pe competența cognitivă și afectivă. Kim clasifică aceste abilități în trei tipuri: abilități tehnice (inclusiv abilități lingvistice și profesionale), capacitatea de coordonare și flexibilitate.

Referințe cu mai multe informații:

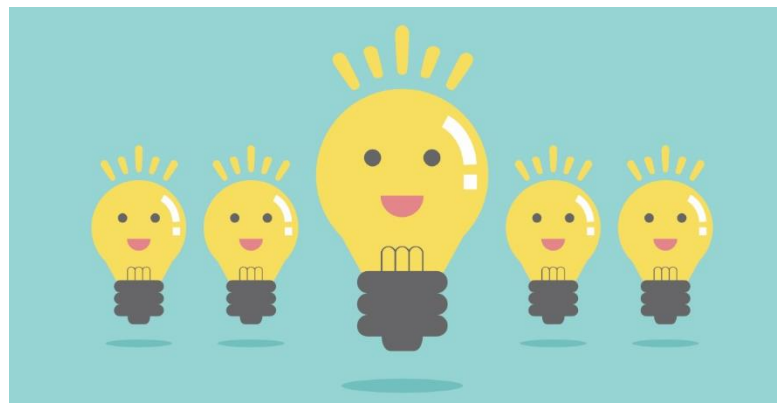
- [HUANG Yunlong \(2014\). Cross-Cultural Communication, 10\(1\), 97-101](#)
- [Kim, Y. Y. \(2001\). *Becoming intercultural: An integrative theory of communication and cross-cultural adaptation*. SAGE Publications, Inc.](#)

Ce este dimensiunea comportamentală?

Dimensiunea comportamentală a ICC vorbește despre abilitățile practice de comunicare interculturală. Descrie capacitatea persoanei de a-și pune cunoștințele în practică, astfel încât să poată fi atinsă eficiența interculturală. Patru elemente de bază ale eficienței interculturale sunt necesare pentru realizarea ICC pentru realizarea relațiilor armonioase dictate de interculturalitate: **abilități de interacțiune, negociere identității, construirea de relații și tensiune creativă.**

Abilitatea de a comunica eficient și adecvat în interacțiunile interculturale este denumită o abilitate de interacțiune. Se adresează problemelor legate de limbajul de comunicare, abilitățile de mesaje și gestionarea interacțiunii. Întrucât instituirea interculturalității se bazează pe egalitate, respect reciproc și împărtășire, fiecare limbă folosită în interacțiunea interculturală ar trebui să aibă șanse egale de a fi aleasă ca lingua franca, ceea ce înseamnă că ar trebui încurajate bilingvismul și multilingvismul. Atunci când comunică cu oameni din culturi diferite, vorbitorul nativ trebuie să învețe cum să se adapteze la formele non-standard ale soiurilor de limbă care apar adesea în interacțiunile interculturale, cum ar fi „vorbirea cu străinii”, „interlimba” și „pidgin”, pentru a realiza înțelegerea interculturală. Cantitatea și calitatea interacțiunii interculturale, atât verbale, cât și nonverbale, sunt influențate de abilitatea de a transmite mesaje. Include nu doar procesarea și prezentarea limbilor semnificative, ci și competența pragmatică și sociolingvistică care este inerentă în utilizarea de zi cu zi a limbii. Aspectul nonverbal al abilității mesajului reglează frecvent ritmul de interacțiune și reflectează natura relațiilor dintre cei care interacționează. A fi capabil să citească corect indicii nonverbale este, prin urmare, o condiție prealabilă pentru competența interculturală (Chen & Starosta, 1996). În plus, ca tip de abilitate pentru mesaje, managementul interacțiunii necesită abilitatea de a iniția, controla și încheia în mod corespunzător o conversație. Managementul interacțiunii oferă astfel un mediu confortabil în care participanții pot vorbi despre un subiect de interes comun într-o manieră dinamică și constructivă, pe picior de egalitate.

Indivizii caută să identifice, să pretindă, să modifice sau să pună la îndoială identitatea proprie și a celorlalți prin intermediul mecanismului de negociere a identității. În contextul formării unei relații reciproce pentru cultivarea armoniei interculturale, este esențial ca participanții să specifice rolul celuilalt în interacțiune și să negocieze o identitate adecvată reciproc. Capacitatea de a afirma identitatea celuilalt și a propriei identități, adică de a menține un echilibru între incluziune și distincție, devine un aspect vital al interculturalității.

Sursă: <https://beaconschoolsupport.co.uk/newsletters/what-you-absolutely-need-to-know-about-behaviour-intervention-groups>

Construirea raportului, sau procesul de stabilire a unei relații armonioase și fluide între indivizi, este esențială pentru crearea relațiilor interculturale, care sunt adesea marcate de fricțiuni și conflicte. Realizarea unui lucru suficient de față, așteptări reciproce și partajare reciprocă este fundamentul construirii raportului. Pentru a construi o relație interculturală pozitivă, lucrul facial adecvat permite indivizilor să-și mențină, să salveze și să-și îmbunătățească fețele proprii și ale celorlalți. Fața, ca nevoie umană fundamentală, este fundamentul ritualic al interacțiunii sociale. Așteptarea reciprocă ne cere să ne aliniem comportamentul cu așteptările celorlalți. Este condiția prealabilă a interacțiunii reciproce care contribuie la un parteneriat intercultural armonios. Interacțiunii, conform lui Burgoon (1993), trebuie să dezvolte un model așteptat de interacțiune, să folosească cunoștințe specifice cultural și personal idiosincratice pentru a socoti și explica comportamentul celuilalt, să evite încălcările așteptărilor negative și să demonstreze predictibilitate ridicată în comportament pentru a reprezenta esența așteptării reciproce, ceea ce va duce la comunitatea reciprocă.

Mai mult, dezvoltarea unei relații interculturale armonioase necesită păstrarea tensiunii creative pe lângă construirea de relații. Indivizii care sunt expuși la tensiuni creative au mai multe șanse să accepte concepte concurente, făcându-i mai pregătiți să-și apere propria poziție culturală și să se angajeze în dezbateri cu ceilalți. Deși ideile conflictuale generate de stresul creativ pot crea o dilemă dialogică, ele pot, de asemenea, să ajute participanții să recunoască ne semnificația modului lor actual de a face lucrurile și să-i motiveze să inventeze unul nou.

Referințe cu mai multe informații:

- Chen, G.M., & Starosta, W.J. (1999). [A review of the concept of intercultural awareness. Human Communication, 2, 27-54.](#)
- Burgoon, J. K. (1993). [Interpersonal expectations, expectancy violations, and emotional communication. Journal of Language and Social Psychology, 13, 30-48.](#)

▣ Răspunde la întrebări

1. Care sunt asemănările și diferențele dintre dimensiunea comportamentală a cadrului ICC a lui Kim și elementul de competență ICC al lui Deardorff?
2. Cum ați descrie dimensiunea comportamentală a ICC?

▣ Reflectează

- Cât de importantă este dimensiunea comportamentală în dobândirea ICC? Care ar fi consecința ca cineva să nu se concentreze pe această dimensiune?

▣ Află mai multe

Link-uri către toate sursele menționate și materiale suplimentare:

- [HUANG Yunlong \(2014\). Cross-Cultural Communication, 10\(1\), 97-101](#)
- Kim, Y. Y. (2001). [Becoming intercultural: An integrative theory of communication and cross-cultural adaptation. SAGE Publications, Inc.](#)
- Chen, G.M., & Starosta, W.J. (1999). [A review of the concept of intercultural awareness. Human Communication, 2, 27-54.](#)

- Burgoon, J. K. (1993). [*Interpersonal expectations, expectancy violations, and emotional communication*](#). *Journal of Language and Social Psychology*, 13, 30-48.

Video:

- [*Cultural intelligence -- a new way to think about global effectiveness | Jeff Thomas | TEDxSpokane - YouTube*](#)

▣ Chestionar de autoevaluare

1. Care sunt cele trei lucruri pe care le-ați învățat în această unitate?
2. Ce fac alți cursanți în discuțiile pe care le plac și pe care ați dori să le includeți în propriile răspunsuri la discuții?
3. Când te simțeați provocat să înțelegi un nou concept, ce ai făcut pentru a te „debloca”?
4. Ce vi s-a părut ușor despre învățarea materialului din această unitate?
5. Ce vi s-a părut cel mai dificil în ceea ce privește învățarea materialului din această unitate?
6. Care este un lucru pe care l-ați făcut foarte bine în timp ce învățați materialul din această unitate?
7. Care este un lucru pe care trebuie să îl îmbunătățiți? Care este planul tău pentru a face această îmbunătățire?

